

**13/1992. (VI. 26.) NM rendelet a közúti járművezetők egészségi
alkalmasságának
megállapításáról**

(a 2010 dec. 31-től hatályos állapot szerint)

A közúti járművezetők egészségi alkalmasságának megállapítását az egészségügyről szóló 1972. évi II. törvény végrehajtásáról rendelkező 16/1972. (IV. 29.) MT rendelet 37. § (1) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, az érintett miniszterekkel egyetértésben az alábbiak szerint szabályozom:

1. § (1) A közúti járművezetők egészségi alkalmassága vizsgálatának célja annak

megállapítása, hogy a közúti járművezető jelöltnek, illetőleg a közúti járművezetőnek

nincsen olyan betegsége, testi vagy szellemi, illetőleg érzékszervi fogyatékosága, amely őt a közúti járművezetésre egészségi szempontból alkalmatlanná teszi; továbbá azoknak a feltételeknek, illetőleg korlátozásoknak a meghatározása, amelyek mellett a vizsgált személy betegség, testi vagy érzékszervi fogyatékoság fennállása esetén is vezethet

közúti járművet.

(2) A közúti járművezető-jelölt - a közúti járművezetők képzéséről szóló külön jogszabályban meghatározott időpontban - előzetes egészségi alkalmassági vizsgálaton, a külön jogszabályban meghatározott járművezetésre jogosító okmánnyal rendelkező személy pedig az e rendeletben meghatározott időszakos, illetőleg soron kívüli egészségi alkalmassági vizsgálaton köteles az alkalmassági vizsgálat elvégzésére első fokon jogosult orvosnál megjelenni és magát a szükséges orvosi vizsgálatnak alávetni.

(3) A vizsgálaton megjelent személy köteles személyazonosságát hitelt érdemlően (személyi igazolvánnyal vagy ezzel egyenértékű okirattal) igazolni.

(4) Ha a közúti járművezető a két vizsgálat időpontja között egészségi állapotában olyan

állapotromlást észlel, amely a közúti járművezetésre átmenetileg vagy véglegesen

egészségi szempontból alkalmatlanná teheti, illetőleg azt befolyásolhatja, köteles az

alkalmassági vizsgálat elvégzésére első fokon jogosult orvosnál orvosi vizsgálatra

jelentkezni.

2. § E rendelet alkalmazása szempontjából nem minősül közúti járművezetőnek a járművezetői igazolvánnyal, illetve a hatósági engedély nélkül is vezethető járművek vezetője.

3. § (1) A közúti járművezető jelöltet, illetőleg a közúti járművezetőt az előzetes, az időszakos, illetőleg soron kívüli egészségi alkalmassági vizsgálat alkalmával az alábbi két csoport valamelyikébe kell sorolni:

a) az 1. alkalmassági csoportba kell sorolni azt a közúti járművezetőt, aki nem a b) pont

szerinti 2. alkalmassági csoportra kérte egészségi alkalmassági vizsgálatát;

b) a 2. alkalmassági csoportba kell sorolni azt a közúti járművezetőt, aki a közúti

közlekedési szolgáltatás keretében közúti járművet, megkülönböztető jelzéssel ellátott közúti járművet vezet, vagy kíván vezetni, valamint, akit közúti járművezetői munkakörben foglalkoztatnak.

(2) Az egészségi alkalmasságot arra a csoportra vonatkozóan kell megállapítani, amelyre azt az orvosi vizsgálaton megjelent személy kérte. Az 1. alkalmassági csoportra vonatkozóan alkalmasnak minősített személy nem folytathat olyan járművezetői tevékenységet, amelyhez a 2. alkalmassági csoport szerinti egészségi alkalmasság megállapítása szükséges. A 2. alkalmassági csoportba sorolt személyt, egészségi alkalmasságának megállapítása esetén, alkalmasnak kell tekinteni az 1. alkalmassági csoport tekintetében is.

4. § (1) Az előzetes egészségi alkalmassági vizsgálat legkorábban a járművezetésre jogosító okmány - járműkategóriától függő, külön jogszabályban meghatározott - megszerzéséhez el. alsó korhatárának betöltését megelőző egy éven belül végezhető el.

(2) Nem végezhető el az egészségi alkalmassági vizsgálata, ha a vizsgálandó személynél a vizsgálat eredményét hátrányosan befolyásoló egészségi állapot áll fenn, annak megszűnéséig.

5. § (1)

Az 1. alkalmassági csoportba tartozó közúti járművezetők közül az, aki a

a) 40. életévét még nem töltötte be, 10 évenként;

b) 40. életévét betöltötte, de a 60. életévét még nem töltötte be, 5 évenként;

c) a 60. életévét betöltötte, de a 70. életévét még nem töltötte be, 3 évenként;

d) a 70. életévét betöltötte, 2 évenként

köteles időszakos egészségi alkalmassági vizsgálaton megjelenni.

(2)

A 2. alkalmassági csoportba tartozó közúti járművezetők közül az, aki

a) 45. életévét nem töltötte be, 5 évenként;

b) a 45. életévét betöltötte, de a 60. életévét nem töltötte be, 3 évenként;

c) a 60. életévét betöltötte, 2 évenként

köteles időszakos egészségi alkalmassági vizsgálaton megjelenni.

(3) Az egészségi alkalmasság megállapítását végző egészségügyi szerv az időszakos egészségi alkalmassági vizsgálatra az (1)-(2) bekezdésben meghatározott időnél rövidebb határidőt is megállapíthat - a (4)-(5) bekezdésben foglaltakra is figyelemmel -, ha a közúti járművezető-jelölt vagy a közúti járművezető egészségi állapota azt indokolja.

(4) **Az időszakos egészségi alkalmassági vizsgálat határideje nem lehet hosszabb**

a) 5 évnél az 1. melléklet 5.2.1.2. pontja szerinti esetben,

b) 3 évnél az 1. melléklet 5.3.1. pontja szerinti esetben.

(5) Az időszakos egészségi alkalmassági vizsgálat határidejét úgy kell megállapítani, hogy az az (1)-(2) bekezdés szerinti, az adott közúti járművezető-jelöltre vagy közúti járművezetőre vonatkozó korcsoportra megállapított időnél hosszabb nem lehet.

6. § A közúti járművezető az 5. § (1)-(4) bekezdésében meghatározott időnél korábban,

soron kívül egészségi alkalmassági vizsgálatnak köteles magát alávetni, ha

a) a 7. § (1)-(2) bekezdésében meghatározott szervek (személyek)

kezdeményezésére az

egészségi alkalmasságát megállapító szerv erre felszólította,

b) eszméletvesztéssel járó rosszullete vagy sérülése volt,

c) látásélességében szemüveggel nem javítható rosszabbodás, vagy hallásában a forgalom menetének észlelését zavaró csökkenés állott be, vagy d) súlyos hipoglikémia fordult elő.

7. § (1) A közúti járművezető soron kívüli egészségi alkalmassági vizsgálatát az

alkalmasságot első fokon vizsgáló szervnél kezdeményezheti:

- a) az eljáró hatóság és közlekedési igazgatási ügyben a közlekedési igazgatási hatóság a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló jogszabályban meghatározott esetekben;
- b) a közúti járművezető munkáltatója, ha a munkavállaló munkaköre ellátásával kapcsolatban közúti járművet vezet;
- c) a pályaalkalmasságot vizsgáló szerv;
- d) bármely orvos, a 20-21. §-okra figyelemmel;
- e) az Országos Rehabilitációs és Szociális Szakértői Intézet (a továbbiakban: ORSZI) a (3) bekezdésben meghatározott eset kivételével.

(2) A közúti járművezető munkáltatója köteles intézkedni a nála közúti jármű

vezetésével járó munkakörben foglalkoztatott személy soron kívüli alkalmassági

vizsgálatának elvégzése iránt, ha

- a) olyan körülményt (eszméletvesztés, egyensúlyérzés zavara, balesetből eredő sérülés stb.) észlel, amely a közúti járművezetőnek a közúti járművezetésre való további egészségi alkalmasságát kétségessé teszi;
 - b) legalább 6 hónapig tartó keresőképtelenség fennállását tapasztalja.
- (3) A közúti járművezető soron kívüli egészségi alkalmassági vizsgálatát a 21. § (1) bekezdésének a)-g) pontjaiban meghatározott esetekben az ORSZI-nak a vizsgált személy lakóhelye vagy tartózkodási helye szerint illetékes külön jogszabályban meghatározott elsőfokú szakértői bizottsága végzi.

8. § (1) Az egészségi alkalmassági vizsgálatot első fokon végző szervek:

a) az 1. alkalmassági csoportba tartozó személy esetén

- aa) a vizsgált személy választott háziorvosa, vagy
- ab) a vizsgált személy lakóhelye vagy tartózkodási helye szerinti háziorvos;
- b) a 2. alkalmassági csoportba tartozó személy esetében:**
 - ba) a vizsgált személy választott háziorvosa, vagy
 - bb) a munkavállalót foglalkoztató vagy foglalkoztatni kívánó munkáltató részére foglalkozásegészségügyi alapszolgáltatást nyújtó egészségügyi szolgálat orvosa, vagy
 - bc) a nem szervezett munkavégzés keretében dolgozó, vagy foglalkoztatásra irányuló jogviszonyban nem álló személy esetén a lakóhelye szerint területileg illetékes foglalkozásegészségügyi szakellátó hely orvosa.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakon túl az egészségi alkalmassági vizsgálatot első fokon végző szervek lehetnek:

- a) a Magyar Honvédség, a rendvédelmi szervek és a nemzetbiztonsági szolgálat által kijelölt orvos, ha az érdekelt személy e szervek állományában teljesít szolgálatot vagy ilyen szervvel foglalkoztatásra irányuló jogviszonyban áll;
- b) a MÁV Kórház és Rendelőintézet (Szolnok) és a Vasút-egészségügyi és Szolgáltató Közhasznú Társaság által kijelölt orvos, ha az érdekelt személy a vasutas biztosítottak köréről és a vasút-egészségügyi intézetekbe történő beutalás szakmai rendjéről szóló rendelet hatálya

alá tartozik.

(3) Az (1) bekezdés *a)* pontjának *ab)* alpontjában említett esetben a lakóhely vagy tartózkodási hely szerinti háziorvos, *b)* pontjának *bb)* és *bc)* alpontjában említett esetben a foglalkozás-egészségügyi alapszolgáltatást nyújtó egészségügyi szolgálat orvosa, illetve a lakóhely szerint területileg illetékes foglalkozás-egészségügyi szakellátó hely orvosa az egészségügyi alkalmassági vizsgálat elvégzéséről és az alkalmassági vélemény tartalmáról a vizsgálat elvégzését követő 15 napon belül értesíti a vizsgált személy választott háziorvosát.

(4) Ha a (3) bekezdésben foglalt értesítés esetén a háziorvos a rendelkezésére álló egészségügyi dokumentáció alapján azt állapítja meg, hogy a vizsgált személy a közúti járművezetésre feltehetőleg valamilyen betegség következtében alkalmatlan, illetve alkalmassága csak feltételekkel vagy korlátozásokkal lehetséges, úgy kezdeményezheti az alkalmasság felülvizsgálatát.

.....

19. § (1) A külföldi hatóság által kiállított járművezetésre jogosító okmányt egészségi szempontból érvényesíteni nem szabad.

(2) A külföldi állampolgár Magyarországon kiállítandó járművezetésre jogosító okmányához az egészségi alkalmasság megállapítását az e rendeletben foglaltak szerint kell elvégezni.

20. § (1) Ha az orvosnak tudomása van arról, hogy az általa kezelt személy járművezetésre jogosító okmánnyal rendelkezik és nála olyan betegséget, illetőleg

állapotot észlel, amely közúti járművezetésre való alkalmasságát kérdésessé teszi, köteles

haladéktalanul soron kívüli vizsgálatot kezdeményezni az alkalmasságot első fokon

vizsgáló vagy a 7. § (3) bekezdése szerinti szervnél.

(2) Az (1) bekezdésen túl a Magyar Honvédség állományában szolgálatot teljesítő vagy ott munkaviszonyban álló személy soron kívüli alkalmasság vizsgálatát az Állami Egészségügyi Központ orvosa, valamint a Magyar Honvédség csapatorvosa a Magyar Honvédség Közegészségügyi-Járványügyi Szolgálat honvédtisztifőorvosán keresztül is kezdeményezheti.

21. § (1) A 20. § alapján minden orvosnak kezdeményeznie kell a soron kívüli egészségi

alkalmassági vizsgálatot, ha az általa vizsgált személynél

***a)* elmebetegséget vagy annak maradványállapotát;**

***b)* bármely eredetű tudatzavart;**

***c)* epilepsziás tüneteket;**

***d)* forgalomban való részvételt befolyásoló látás vagy hallászavart;**

***e)* a mozgásképeség és összerendezettség ismétlődő vagy tartós zavarát;**

***f)* alkoholelvonó kezelést;**

***g)* kábítószerfüggőséget**

állapított meg.

(2) Az (1) bekezdés szerint kell eljárni abban az esetben is, ha a közúti járművezetőnél az egészségkárosodás mértékére vonatkozóan szakértői vizsgálatot végeztek, és olyan állapotot, betegséget észleltek, amely a közúti járművezetésre való egészségi alkalmasságát kérdésessé teszi.

(3) Ha az orvos a közúti járművezetőnél olyan betegséget vagy állapotot észlel, vagy ha a

részére olyan gyógyszert rendel, amelynek hatása vagy mellékhatása a biztonságos

közúti járművezetést átmenetileg veszélyezteti és annak bejelentése nem kötelező,

köteles felhívni a közúti járművezető figyelmét arra, hogy állapotának javulásáig közúti járművet ne vezessen.

22. § Az egészségi alkalmasság másodfokú véleményezésében nem vehet részt az az orvos, illetőleg szakértő, aki a kérelmező személy egészségi alkalmassági vizsgálatát első fokon végezte vagy abban közreműködött.

23. § (1) Ez a rendelet - az 5. § kivételével - 1992. október 1-jén lép hatályba, egyidejűleg a gépjárművezetők egészségi alkalmasságának orvosi megállapításáról szóló 1/1976. (I. 16.) EüM rendelet, valamint az e rendelet végrehajtására kiadott 6/1976. (Eü. K. 3.) EüM utasítás hatályát veszti.

1. melléklet a 13/1992. (VI. 26.) NM rendelethez

A közúti járművezetők egészségi alkalmasságának minimumkövetelményei és az egészségi alkalmasság elbírálásának szempontjai

1. LÁTÁS

2.

1.1. **Az 1. alkalmassági csoportra** vonatkozó előírások

1.1.1. A közúti járművezető-jelölt és közúti járművezető (a továbbiakban együtt: kérelmező) látását meg kell vizsgálni az 1.1.2-1.1.4. pontban foglalt előírások szerint. Amennyiben a látásvizsgálat során kétely merül fel a kérelmező megfelelő látására vonatkozóan, a kérelmezőt szakorvosi vizsgálatra kell beutalni. A szakorvosi vizsgálaton különös figyelmet kell fordítani a következőkre: látásélesség, szemkáprázás, látótér zavarai, látómező, szürkületi látás, csökkent kontrasztérzékenység, kettős látás, súlyosbodó szembetegségek és vezetésbiztonságot veszélyeztető egyéb látászavarok.

1.1.2. A központi látás vizsgálatát a két szemem külön-külön, szabványos látásvizsgáló táblával kell végezni. A színlátás vizsgálata Ishihara, vagy más színlátás vizsgáló táblákkal történik. A látótér vizsgálata kézzel, konfrontális vizsgálattal is elvégezhető.

1.1.3. Az egészségi alkalmasság szemész szakorvos véleményének ismeretében állapítható meg:

- a) dioptriaszám túllépése,
- b) gyakorlati egyszeműség,
- c) látótérszűkület vagy
- d) a fényadaptáció kóros voltának gyanúja esetében.

1.1.4. E melléklet alkalmazásában a szembe ültetett lencse nem tekintendő korrekciós lencsének.

1.1.5. Az egészségi alkalmasság akkor állapítható meg, ha a kérelmező megfelel a következő feltételeknek:

- a) legalább 0,5-es binokuláris látásélességgel rendelkezik a két szem együttes - szükség esetén korrekciós lencsével segített - használatával,
- b) látótere vízszintes irányban legalább 120°-os, amely balra és jobbra legalább 50°-ot, felfelé és lefelé legalább 20°-ot bővíti, és
- c) látótere középpontjától számított 20°-os sugarú tartományon belül a látása nem terhelt.

1.1.6. Az egyik szemre teljes funkcionális látásvesztést szenvedett vagy csak az egyik szemét használó kérelmező esetében az egészségi alkalmasság akkor állapítható meg, ha

a) legalább 0,5-ös - szükség esetén korrekciós lencsével segített - látásélességgel rendelkezik és

b) szemész szakorvos igazolja, hogy

ba) az egyik szemmel látás már elég hosszú ideje fennáll ahhoz, hogy lehetővé vált az

alkalmazkodás, illetve

bb) a szem látómezeje normális.

1.1.7. Ha a kérelmező esetében kettőslátás áll fenn, az egészségi alkalmasság csak szemész szakorvos véleményének ismeretében állapítható meg.

1.2. A 2. alkalmassági csoportra vonatkozó előírások

1.2.1. Az egészségi alkalmasság akkor állapítható meg, ha a kérelmező megfelel a következő feltételeknek:

a) legalább 0,8-es-szükség esetén korrekciós lencsével segített - látásélességgel rendelkezik a jobbik és legalább 0,1-es látásélességgel rendelkezik a gyengébb szemre,

b) korrekciós lencse használata esetén az *a)* pont szerinti minimális látásélességet vagy plusz 8 dioptria erősséget meg nem haladó szemüveg által biztosított, jól elviselhető korrekció révén vagy kontaktlencse használatával kell elérni,

c) látótere vízszintes irányban mindkét szemre legalább 160°-os, amely balra és jobbra legalább 70°-ot, felfelé és lefelé legalább 30°-ot bővül, és

d) a látótér középpontjától számított 30°-os sugarú tartományon belül a látás nem terhelt.

1.2.2. Ha a kérelmező valamelyik szemének látóképessége jelentősen csökkent, az egészségi alkalmasság csak szemész szakorvos véleménye ismeretében állapítható meg, amely igazolja, hogy a látóképesség csökkenése óta az alkalmazkodáshoz szükséges idő eltelt.

1.2.3. Egészségi alkalmatlanságot kell megállapítani csökkent kontrasztérzékenység vagy kettőslátás esetén.

1.2.4. A színlátás zavara esetén az egészségi alkalmasság szemész szakorvos véleménye figyelembevételével állapítható meg.

2. HALLÁS

Nagyothallás esetén a kérelmezők, illetve járművezetők számára vezetői engedély az illetékes szakorvos szakvéleménye alapján adható ki, illetve újítható meg; különös figyelmet kell fordítani az orvosi vizsgálatoknál a kompenzáció mértékére.

3. MOZGÁSKORLÁTOZOTTSÁG

3.1. Az 1. alkalmassági csoportra vonatkozó előírások

Az egészségi alkalmasság a 12-13. §-ban foglaltakra is figyelemmel csak akkor állapítható meg, ha a kérelmező nem szenved olyan mozgásszervi betegségben vagy rendellenességben, amely veszélyessé teszi a gépjármű vezetését.

3.2. A 2. alkalmassági csoportra vonatkozó előírások

A vizsgálatot végzőnek mérlegelnie kell azokat az 1. alkalmassági csoport esetében felmerülőknél túli járulékos kockázatokat és veszélyeket, amelyek erre a csoportra vonatkozó meghatározás által érintett járművek vezetésével járnak.

4. SZÍV- ÉS ÉRRENDSZERI BETEGSÉGEK

4.1. Az 1. alkalmassági csoportra vonatkozó előírások

4.1.1. Egészségi alkalmatlanságot kell megállapítani

a) súlyos szívritmuszavarban szenvedők esetében vagy

b) nyugalmi állapotban vagy érzelmi hatásra bekövetkező angina pectoris esetén.

4.1.2. Az egészségi alkalmasság csak kardiológus szakorvos véleményének ismeretében állapítható meg

a) szívritmus-szabályozó készülékkel élő vagy

b) szívinfarktuson átesett

kérelmező részére.

4.2. A 2. alkalmassági csoportra vonatkozó előírások

4.2.1. A vizsgálatot végzőnek mérlegelnie kell azokat az 1. alkalmassági csoport esetében felmerülőknél túli járulékos kockázatokat és veszélyeket, amelyek erre a csoportra vonatkozó meghatározás által érintett járművek vezetésével járnak.

5. CUKORBETEGSÉG (DIABETES MELLITUS)

5.1. E rendelet alkalmazásában súlyos hipoglikémia állapítandó meg, ha az egyén külső segítségre szorul. Ha egy 12 hónapos időszakon belül a súlyos hipoglikémia megismétlődik, ismétlődő hipoglikémia fennállását kell megállapítani.

5.2. Az **1. alkalmassági csoportra** vonatkozó előírások

5.2.1. Cukorbetegségben szenvedő kérelmező esetében az egészségi alkalmasság a következő feltételek mellett állapítható meg **legfeljebb 5 év időtartamra**.

5.2.1.1. Egészségi alkalmasság csak akkor állapítható meg, ha a cukorbetegségben szenvedő tisztában van a hipoglikémia kockázataival és állapotát megfelelően kontrollálni tudja.

5.2.1.2. **Olyan kérelmező részére, aki tablettás vagy inzulinkezelés (az 5. pont alkalmazásában a továbbiakban együtt: gyógyszeres kezelés) alatt áll, az egészségi alkalmasság csak szakorvosi vélemény ismeretében állapítható meg és egészségi alkalmasságát legalább öt évenként felül kell vizsgálni.**

5.2.2. Egészségi alkalmatlanságot kell megállapítani azon kérelmező esetében, akinél ismétlődő súlyos hipoglikémia áll fenn.

5.3. A **2. alkalmassági csoportra** vonatkozó előírások

5.3.1. **Hipoglikémia kialakulásának kockázatát hordozó gyógyszeres kezelés esetében az egészségi alkalmasság a következő feltételek együttes fennállása esetén állapítható meg legfeljebb 3 év időtartamra,**

a) a vizsgálatot megelőző 12 hónap folyamán nem fordult elő súlyos hipoglikémia,

b) a kérelmező teljesen tisztában van a hipoglikémia bevezető tüneteivel,

c) az inzulinkezelésre szoruló kérelmező rendszeresen - legalább naponta kétszer vagy a vezetést közvetlenül megelőzően - végzett vércukorszint-méréssel megfelelően kontrollálja állapotát,

d) a kérelmező teljes mértékben tisztában van a hipoglikémia kockázataival, és

e) a cukorbetegséggel összefüggésben nem áll fenn egyéb kizáró szövődmény.

6. IDEGRENSZERI BETEGSÉGEK

6.1. Általános előírások

6.1.1. Azon kérelmező egészségi alkalmassága, aki súlyos idegrendszeri betegségben szenved, csak szakorvosi vélemény alapján állapítható meg.

6.1.2. A központi vagy periférikus idegrendszert befolyásoló betegségekkel vagy sebészi beavatkozással összefüggő olyan idegrendszeri zavarokat, amelyek érzékelési, illetve mozgásszervi hiányosságokat idéznek elő, továbbá befolyásolják az egyensúly-, valamint a koordinációs érzéket, funkcionális hatásaik és a súlyosbodás kockázatának figyelembevételével kell vizsgálni. Ilyen esetekben az egészségi alkalmasság megállapítását az állapot romlásának kockázata esetén rendszeres orvosi felülvizsgálathoz kell kötni.

6.2. Az **1. alkalmassági csoportra** vonatkozó előírások

6.2.1. Egészségi alkalmasság csak rendszeres orvosi felülvizsgálat elrendelése mellett, szakorvosi vélemény alapján állapítható meg. A szakorvos dönt az epilepszia és az egyéb tudatzavar állapotáról, annak klinikai formájáról és előrehaladottságáról, az alkalmazott kezelésről és annak eredményéről.

6.2.2. Egészségi alkalmatlanságot kell megállapítani

a) ismétlődő eszméletvesztés vagy homályállapot előfordulása esetén,

b) rosszulléttel, eszméletvesztéssel járó vertebrobasilaris keringészavar fennállása esetén,

c) a központi vagy környéki idegrendszer valamilyen megbetegedéséből (éreredetű, gyulladós, elfajulásos, daganatos, sérülésből származó stb.) eredő bénulás vagy myopathiás és egyéb öröklődő betegségből származó, a mozgásképeség és összerendezettség ismétlődő vagy tartós zavara esetén, mely a biztonságos járművezetést akadályozza,

d) a központi idegrendszert közvetlenül ellátó érrendszer működési zavarai miatt létrejött szédülés, eszméletvesztés rendszeres előfordulása esetén,

e) agysérülést vagy agyműtétet követő egy éven belül.

6.2.3. Epilepsziás betegséget követően az egészségi alkalmasság - évenkénti orvosi felülvizsgálat előírása mellett - akkor állapítható meg, ha az illetékes neurológus szakorvos véleménye alapján a kérelmező gyógyultnak tekinthető. Gyógyultnak tekinthető a kérelmező, ha háromévi gyógyszeres kezelés mellett, majd kétévi gyógyszeres kezelés nélkül eltelt időszak után teljesen rohammentes.

6.2.4. A 6.2.3. pontban foglaltaktól eltérően epilepsziás beteg kérelmező egészségi alkalmassága az illetékes neurológus szakorvos véleménye alapján évenkénti orvosi felülvizsgálattal megállapítható, ha a biztonságos vezetés feltételei, beleértve az antiepileptikumok mellékhatásait is, fennállnak. Ebben az esetben az egészségi alkalmasság

a) *idiopátiás generalizált epilepsziák: benignus lefolyás, gyógyszeres antiepileptikus kezelés, jó együttműködés, 1 év rohammentesség után,*

b) *fokális epilepszia szindrómák: antiepileptikus kezelés, jó együttműködés esetén 2 év rohammentesség után,*

c) *nem rohammentes betegek esetében, amennyiben csak alvás alatt jelentkező, vagy tudati alterációval nem járó ritka rohamok jelentkeznek 1 év után*

d) *speciális esetekben:*

da) *tartós tünetmentesség után, orvosi javaslatra történő gyógyszeres csökkentés alatt jelentkező roham esetén az eredeti terápia visszaállítását követően 3 hónap után,*

db) *oligoepilepszia esetén a kezdettől számított 1 év után,*

dc) *csak aura jelenség esetén a kezdettől számított 1 év után állapítható meg.*

6.2.5. Első vagy egyszeri spontán epilepsziás roham után 6 hónap rohammentes periódust követően a kérelmező egészségi alkalmassága az illetékes neurológus szakorvos véleményének figyelembevételével megállapítható, amennyiben:

a) *epilepsziás megbetegedés nem bizonyítható,*

b) *a lezajlott roham az „alkalmi epilepsziás” roham kategóriájába tartozott, és az alkalmi provokáló tényező(k) megszűnése dokumentált, vagy*

c) *az epilepsziás roham lezajlott és az gyógyult idegrendszeri betegség akut tünete volt, az EEG epilepsziás működészavart nem jelez.*

6.2.6. Egyszer vagy többször lezajlott provokált epilepsziás rohamot követően egy év tünetmentesség után az egészségi alkalmasság az illetékes neurológus szakorvos véleménye alapján állapítható meg, a következő feltételek együttes fennállása esetén:

a) *epilepsziás megbetegedés nem bizonyítható,*

b) *a lezajlott roham(ok) az „alkalmi epilepsziás roham” kategóriájába tartoztak, a provokáló tényező azonosítható volt, megszűnése dokumentált, és vezetés közben valószínűsíthetően nem ismétlődik, és egy év után gyógyszeres kezelés nélkül újabb rosszullét nem jelentkezett és*

c) *az EEG eltérést nem mutat.*

6.2.7. Vertebrobasilaris keringési zavart követően az egészségi alkalmasság az illetékes szakorvos véleménye alapján, évenkénti orvosi felülvizsgálat elrendelése mellett akkor állapítható meg, ha a megfelelő intézeti kezeléseket után a keringés és az otoneurológiai leletek normalizálódtak.

6.2.8. A központi vagy környéki idegrendszer valamilyen megbetegedéséből (éreredetű, gyulladásos, elfajulásos, daganatos, sérülés stb.) eredő bénulás vagy myopathiás és egyéb örökletes betegség esetén enyhe fokú parézissel az egészségi alkalmasság orvosi szakvélemény, szükség szerint intézeti kivizsgálás alapján, évenkénti orvosi felülvizsgálat elrendelése mellett állapítható meg.

6.2.9. Agysérülést és agyműtétet követő állapot egy év eltelté után az egészségi alkalmasság -

lehetőleg a műtétet végző - egészségügyi szolgáltatónál végzett kontrollvizsgálat eredményének figyelembevételével állapítható meg.

6.3. A 2. alkalmassági csoportra vonatkozó előírások

6.3.1. Egészségi alkalmatlanságot kell megállapítani

- a) olyan betegség esetén, amely epilepsziás rohamokkal vagy a tudatállapot hirtelen megváltozásával járó egyéb idegrendszeri zavarokkal járhat együtt,
- b) gyógyultnak nem tekinthető epilepsziás betegség esetén,
- c) egyszer vagy többször lezajlott epilepsziás rohamot követően 2 évnél rövidebb tünetmentes időszakban,
- d) rosszulléttel eszméletvesztéssel járó vertebrobasilaris keringési zavar esetén,
- f) az arteria carotis rendszer működési zavara esetén,
- g) a központi vagy környéki idegrendszer valamilyen megbetegedéséből (ér eredetű, gyulladással, elfajulásos, daganatos, sérülés stb.) eredő bénulás vagy myopathiás és egyéb öröklődő betegség esetén,
- h) agysérülés vagy agyműtét esetén.

6.3.2. Egészségi alkalmasság - kivéve abban az esetben, ha a kérelmező a csoportos személyszállítás körében foglalkoztatott - az illetékes neurológus szakorvos véleménye alapján, évenkénti orvosi felülvizsgálat előírása mellett megállapítható:

- a) amennyiben a kérelmező antiepileptikummal 3 évig, majd antiepileptikumok nélkül 2 évig rohammentes, a részletes neurológiai vizsgálat során releváns agyi patológiás elváltozás és az EEG felvételen epileptiform agyi tevékenység nem mutatkozik,
- b) első vagy egyszeri nem provokált epilepsziás rohamon átesett kérelmező tekintetében, amennyiben antiepileptikumok szedése nélkül legalább 3 éven keresztül rohammentes, és ezt megfelelő neurológiai vizsgálat is alátámasztja; ezen időszak lejárta előtt is megállapítható az egészségi alkalmasság, amennyiben a kérelmező rosszulletét jól behatárolható, megelőző kórjelek kísérik,
- c) alkalmi epilepsziás roham esetén egyedi elbírálás és az illetékes neurológus szakorvos véleménye alapján egy év rohammentességet követően azon kérelmező esetében, akinél a provokáló tényező azonosítható, amely vezetéskor valószínűsíthetően nem ismétlődik meg, és az epilepsziás rohamok előfordulásának megnövekedett kockázatát hordozó strukturális agyi lézió nem igazolódott; az alkalmi epilepsziás rohamot követően EEG-vizsgálatra és megfelelő neurológiai diagnózisra van szükség.

7. MENTÁLIS RENDELLENESÉGEK

7.1. Az 1. alkalmassági csoportra vonatkozó előírások

Egészségi alkalmasság csak pszichiáter szakorvosi vélemény ismeretében állapítható meg azon kérelmező esetében, akinél fennáll a következő rendellenességek valamelyike:

- a) súlyos elmezavar,
- b) jelentős fokú gyengeelméjűség,
- c) a korral járó, súlyos viselkedési probléma vagy
- d) az ítélőképességet, viselkedést vagy alkalmazkodóképességet súlyosan gyengítő személyiségzavar.

7.2. A 2. alkalmassági csoportra vonatkozó előírások

A vizsgálatot végzőnek mérlegelnie kell azokat az 1. alkalmassági csoport esetében felmerülőknél túli járulékos kockázatokat és veszélyeket, amelyek erre a csoportra vonatkozó meghatározás által érintett járművek vezetésével járnak.

8. ALKOHOLFOGYASZTÁS

8.1. Az 1. alkalmassági csoportra vonatkozó előírások

8.1.1. Egészségi alkalmatlanságot kell megállapítani, ha a kérelmező alkoholfüggőségben szenved.

8.1.2. Azon kérelmező számára, aki korábban diagnosztizáltan alkoholfüggőségben

szenvedett, egészségi alkalmasság addiktológus vagy pszichiáter szakorvosi vélemény ismeretében állapítható meg.

8.2. A 2. alkalmassági csoportra vonatkozó előírások

8.2.1. A vizsgálatot végzőnek mérlegelnie kell azokat az 1. alkalmassági csoport esetében felmerülőknél túli járulékos kockázatokat és veszélyeket, amelyek erre a csoportra vonatkozó meghatározás által érintett járművek vezetésével járnak.

9. PSZICHOTRÓP ANYAGOK ÉS GYÓGYSZEREK FOGYASZTÁSA

9.1. Az 1. alkalmassági csoportra vonatkozó előírások

9.1.1. Egészségi alkalmatlanságot kell megállapítani, ha a kérelmező rendszeresen, nem terápiás céllal használ pszichotróp anyagokat.

9.1.2. Egészségi alkalmatlanságot kell megállapítani azon kérelmező esetében, aki bármilyen formában rendszeresen, terápiás céllal használ a jármű biztonságos vezetéséhez szükséges képességeket károsító pszichotróp anyagokat, ha a felszívódó mennyiség akkora, hogy káros befolyást gyakorol a járművezetésre.

9.1.3. A 9.1.2. pontban foglaltakat megfelelően alkalmazni kell minden olyan egyéb gyógyszerre, illetve gyógyszer-kombinációra, amely káros befolyást gyakorol a járművezetői képességre.

9.2. A 2. alkalmassági csoportra vonatkozó előírások

9.2.1. A vizsgálatot végzőnek mérlegelnie kell azokat az 1. alkalmassági csoport esetében felmerülőknél túli járulékos kockázatokat és veszélyeket, amelyek erre a csoportra vonatkozó meghatározás által érintett járművek vezetésével járnak.

10. VESE-RENDELLENESÉGEK

Bármelyik alkalmassági csoportba tartozó azon kérelmező számára, aki súlyos veseelégtelenségben szenved, egészségi alkalmasság csak belgyógyász vagy nefrológus szakorvosi vélemény ismeretében állapítható meg.

11. EGYÉB RENDELKEZÉSEK

11.1. Az 1. alkalmassági csoportra vonatkozó előírások

11.1.1. Azon kérelmező számára, aki a járművezetői képességet befolyásoló szervátültetésen vagy implantáción esett át, az egészségi alkalmasság csak szakorvosi vélemény ismeretében állapítható meg.

11.2. A 2. alkalmassági csoportra vonatkozó előírások

11.2.1. A vizsgálatot végzőnek mérlegelnie kell azokat az 1. alkalmassági csoport esetében felmerülőknél túli járulékos kockázatokat és veszélyeket, amelyek erre a csoportra vonatkozó meghatározás által érintett járművek vezetésével járnak.

11.3. Azon kérelmezők vagy járművezetők esetében, akik átmenetileg vagy véglegesen olyan, a fenti pontokban nem említett valamely betegségben szenvednek, amely a járművezetés biztonságát hátrányosan befolyásoló funkcionális alkalmatlanságot idéz vagy idézhet elő, az egészségi alkalmasság az erre felhatalmazott orvos szakvéleménye és - szükség esetén - rendszeres orvosi felülvizsgálat előírása mellett állapítható meg, illetve újítható meg.

2. melléklet a 13/1992. (VI. 26.) NM rendelethez

Az egészségügyi alkalmassági vélemény adattartalma

1. Az egészségügyi szolgáltató neve, címe és az egészségügyi szolgáltatók és működési engedélyük nyilvántartásáról, valamint az egészségügyi szakmai jegyzékről szóló EüM rendelet szerint az Országos Tisztifőorvosi Hivataltól kapott kilencjegyű azonosító.

2. A vizsgált személy neve, születési helye, ideje, állandó lakóhelye

3. A vizsgált személy személyazonosságát igazoló irat típusa, száma

4. Az alkalmassági csoport

5. A korábbi járművezetésre jogosító okmány száma és az abban megtalálható korlátozások/feltételek

6. Az alkalmassági vizsgálat eredménye (ALKALMATLAN, ALKALMAS, ALKALMAS)

feltétellel, korlátozással)

7. A legközelebbi orvosi vizsgálat időpontja (év, hónap, nap)

8. A kiállítás helye, ideje

9. Az orvos neve, orvosi bélyegzője

10. A következő tájékoztatás: „Ezt a véleményt - ha a véleményt nem a vizsgált személy választott háziorvosa állította ki - az alkalmassági vizsgálatot végző orvos a vizsgálat elvégzését követő 15 napon belül megküldi a vizsgált személy választott háziorvosának.